

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas I. Ab anno 800. ad annum 810.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

SÆCULUM NONUM

Continens res in Ecclesia
memorabiles quæ contigerunt ab
anno 800. ad annum Christi
900.

DECAS I.

✿ Ab anno 800. ad annum 810. ✿

801. Irene Augusta Constantinopolita-
nis tributa remittit quibus gravissi-
mè premebantur.

Carolus Magnus ut se præstaret verum
Imperatorem, & subditos omnes in officio
& in devotione erga sedem Romanam pios
Catholicos retineret, salutares leges pro-
mulgavit: inter viginti tria capita le-
gum hæc aurea sententia inter alia posita
invenitur. *In memoriam B. Petri Apostoli
honoremus, sanctam, Romanam & Apostolicam
Sedem; ut quæ nobis Sacerdotalis mater est di-
gnitatis, esse debeat Ecclesiastica Magistra ra-
tionis,*

tionis, quare servanda est cum mansuetudine
humilitas, ut licet vix ferendum ab illa sancta
Sede imponatur jugum, tamen feramus, & ipsa
devotione toleremus.

✽(802.)✽ Carolus M. mittit Legatos
Constantinopolim ad nuptias (ut quidam
scribunt) se inter & Irenem conciliandas,
à quibus Augusta minimè abhorruit: sed
subito mutatâ rerum facie Tragedia Para-
ranymphis, Legatis Cæsareis, Constanti-
nopoli exhibita est, Nicephoro Patricio
& Logotheta generali Irenem in ordinem
redigente, quam in Lesbium Insulam de-
portari iussit, & ipse per tyrannidem Im-
perare cœpit. Itaque Legati non jam de
nuptiis, sed de pace perpetua inter Orientem
& Occidentem confirmanda egerunt,
& eâ feliciter coalescente, cum litteris si-
mul & Legatis a Nicephoro novo Augusto
transmissis ad Carolum reversi sunt. E-
dem autem Nicephori quod attinet, ta-
meti Catholicus haberetur, Iconoclastis
tamen favebat; Manichæorum hæresin
probabat, sacra ut profana tractabat, Ec-
clesiasticam immunitatem pessumdare non
verebatur, & communionem cum Pontifi-
ce Romano averfabatur.

Joannes Dux Venetorum in ejusdem
nominis Patriarcham Gradensem immane
sce-

scelus committit. Cum enim Patriarcha ille Joannes hominem quendam Græcum rogatu Venetorum Tribunorum excommunicasset, quem Joannes Dux in gratiam Nicephori Imperatoris Episcopum Ullivolensem constituerat, furore accensus vi capto oppido omnes ejus Ecclesiæ Sacerdotes interemit, & Patriarcham è sublimi turri præcipitavit: ob quod enorme facinus hoc anno Concilium Albini habitum est, Præsidente Paulino Patriarcha Aquileiense, & Caroli M. auxilium contra Venetos Imploratum est.

Circa hoc tempus Carolus M. auctore Alcuino viro litteris Clarissimo passim Academias excitavit, inter cæteros Osna-brugensem & Parisiensem, quæ ita inclarescere cœpit, ut Athenæ Parisios migrasse viderentur.

(803.) Irene Augusta moritur in exilio ærumnis confecta. Bardanes quidam cognomine *Turcus*, Præfectus Orientis ab exercitu, invitus licet, Imperator acclamatur, qui tamen quamprimum deposito hoc titulo, Monasticam vitam elegit, quem nihilominus contra fidem datam Nicephorus luminibus privavit, & Principes viros exercitus eidem adherentes interemit, totumque exercitum exaustravit.

✠(804.)✠ Leo Papa Mantuam atque inde in Galliam proficiscitur ad Carolum Imperatorem, à quo honorificentissimè susceptus, atque post festa Natalitia Domini solemniter & piè transacta cum eodem in Germaniam progressus, cum magna solemnitate Cardinalium Episcoporum, Archiepiscoporum, Prælatorum & Magnatum. Multis in locis altaria & templum consecravit, indulgentias impertivit, & speciatim Werdæ S. Svibertum post peractas preces; celebrata jejunia de consensu Cardinalium, cæterorumque Prælatorum solenni ritu inter Sacratissimum missæ officium Sanctorum Confessorum Catalogo adscripsit, pridie Nonas Septembris, quem diem ab incolis annuâ festivitate celebrandum instituit. Quo tempore etiam puer quidam Archiepiscopi Coloniensis aquis submersus, & virtute S. Sviberti in vitam revocatus est.

Mortuus est hoc anno Alcuinus, qui & Albinus dictus cognomento Flavus, Abbas S. Martini Turonensis civitatis à Carolo Magno constitutus, & libris editis celebratissimus.

Mantuæ (ut referunt Annales) aliquid de Sanguine Christi repertum est, eoque non de Sanguine qui Beryti de imagine

gine miraculosa Crucifixi, sed qui de Sacratissimo corpore in monte Calvariaë morientis Christi profuxit, cujus Sanguinis videndi, & quid de eo sentiendum sit, dijudicandi causâ Leo iter Mantuam & inde ad Carolum Magnum suscepit.

✽(805.)✽ Aaron Saracenorum Princeps adversus Nicephorum trecenta armatorum millia eduxit. Quibus territus Imperator pollicitus est illi tributi nomine tricena millia numismatum, & tria millia in Imperatoris, & totidem in filii sui Stauratii caput.

Caganus Rex Avarum sive Hunnorum Christianus nomine Theodorus à Sclavis Behemanis expulsus & Regione sua devastatâ, auxilium à Carolo petiit, & obtinuit misso mox ab Imperatore filio suo Carolo quoque appellato, qui Sclavos vicit & Lichum Ducem eorum in prælio cecidit. Avaribus pacem & Regionis suæ liberam possessionem restituit.

De eodem Carolo meminere Annales, quod cum venaretur apud villam Morsellam ubi Monasterium monialium S. Guditaë Virginis (cujus reliquiæ ibidem in templo requiescunt) miræ magnitudinis ursus post longam agitationem jam jam capiendus, propero cursu in Ecclesiam irru-

perit, & ad sacras reliquias securus procumbens advenientibus Sanctimonialibus more catulorum blandiri cœperit, ideoque ab Imperatore illæsus relictus, & à Sylvestri factus domesticus ab eo tempore non aliter vixerit, quam ab iisdem Sanctimonialibus juberetur, quarum se perpetuo obsequiis mancipavit.

✠(806.)✠ Defuncto Tarasio Constantinopolitano Patriarchæ surrogatur ab Imperatore Nicephorus ex Monasterio assumptus ad sedem, & post ejus consecrationem, Synodus ab Imperatore cogitur, in qua Josephus ille, quem Tarasius damnaverat, quod Pellicem Constantini coronasset, tanquam innocens suis honoribus restitutus est: ideoque hoc *Concilium adulterantium* à Leone Papa vocatur. Eò quòd collectum fuerit ex Episcopis adulterium Constantini comprobantibus.

Carolus M. in Theodori villa condidit testamentum in quo dividit filijs ditiones suas, Ludovico scilicet Aquitaniam totam & Galliam Lugdunensem & Narbonensem, Pipino Italianam Boiariam, & Alemanniam partem: Carolo verò Majori natu reliquam Galliam & Germaniam, in quo testamento præter alia documenta & monita paterna hæc addit. *Super omnia autem jubemus,*

ipsi tres fratres curam & defensionem Sancti Pa-
 pa simul suscipiant, sicut quondam ab avo nostro
 Carolo (cognomento Martello) & Beata me-
 morie genitore Pipino Rege, & à nobis postea
 suscepta est. Ut eum cum omni adjutorio ab
 hostibus defendere nitantur, & justitiam suam
 quantum ad ipsum pertinet, & ratio postulat,
 habere faciant. Similiter & de cæteris Eccle-
 siis quæ sub illorum fuerint potestate præcipimus,
 ut justitiam suam & honorem habeant. Hoc
 testamentum subscriptum ab optimatibus
 Regni Pontifici transmisit confirmandum;
 eiq; reliquit Imperium disponendum.

✱(807.)✱ Aaron Saracenorum Prin-
 cept in Oriente, dum comparatâ classe
 Rhodum pessundaret, & Myram Lyciæ
 civitatem aggrediens, arcam reliquiarum
 S. Nicolai disjicere conaretur, aliam ejus
 loco suppositam contrivit; qui sic illusus
 dedit nihilominus pœnas pravæ suæ volun-
 tatis; siquidem turbinibus agitata classis,
 magnâ ex parte obruta est, & ipse vix inco-
 lumis evasit, cautior posthac non temera-
 re aut temnere Divos.

Nicephorus filio suo Stauratio dedit
 uxorem Theophoniam cognatam Irenes,
 & viro alteri jam conjugatam: & ut scele-
 ra sceleribus cumularet, ipse duas virgines
 delectas ob formam pulcherrimam deflo-
 ravit,

ravit, sibiq̄ue adjunxit, mulierosus & turpissimus servus voluptatis. Cūq̄ue eum viri magni & ecclesiastici conspirassent, pro Reipublicæ statu restituendo, eorū sanguine civitatē cruentavit, & omnes crudeliter interfecti, exemplo suo docuerunt, magis Deo placere, ut Tyranni patienter tolerentur, quā cum perfidia exterminentur.

Carolus Magnus missā in Corsicam ad Sardiniam classe, Duce Burkardo bis Saracenos profligavit.

✽(808.)✽ Crunus Rex Bulgarorum dolo Sardicam cæpit, multis millibus civium & militum interfectis, adversus quem Imperator procedens, re infectā Constantinopolim revertitur, & urbem illam cruentis cædibus replet, quod populus recentis impositum vectigal ob Sardinix restitutionem recusaret.

Aarone Rege Saracenorum defuncto Mauhmat & Habdalla filii ejus de regno certantes tam Saracenos inter quam Christianos omnia cædibus, rapinis, & incendiis devastant.

Ardulfus Rex Nordhumbrorum à suis regno expulsus operâ Caroli M. & Pontificis Leonis pacificè restituitur.

✽(809.)✽ Celebratur hoc anno Synodus

nodus nicechiana Constantinopoli, convocante Nicephoro Imper. in quâ multi Canones statuti contra conjugii sanctitatem & puritatem, & Josephus, nuptiarum Constantini cum pellice Theodote impurus copulator defensus est. Econtra Theodorus Studites & Josephus Archi-Episcopus Thessalonicensis, frater Studitæ, & S. Plato cum suis monachis, quia cum Nicephoro Patriarcha Constantinop. publicè communicare detrectabant, tanquam schismatici & hæretici non in Oriente, sed etiam Romæ infamati sunt, atque hoc prætextu in exilium pulsi, qui ad Pontificem quidem confugerunt, sed innocentibus sub Imperatore tam scelerato & crudeli remedium afferri non potuit: Namque etiam hoc anno novis exactionibus & suppliciis Constantinopolim & totum Imperium, & maxime loca sacra tantum non perdidit.

✽(810.)✽ Nicephorus fit manifestus hostis Ecclesiæ & pietatis; fautorem namque Manichæorum se palam ostendit, improbens eleemosynam, & irridens Christianos, qui proximum diligenter, improbens etiam vasa aurea & argentea in ecclesiis: adituris Episcopum & monasteria, gravissimum tributum injungens, tantum ad subditos ab iis ineundis absterrendos.

Unde fulti ab Imperatore Manichæi capiti
iterum extulerunt, mox in duas sectas di-
visi in *Beantitas* & *Sergiotas*, aliter à *Sar-
s*
sive *Instabiles* dictos.

Pipinus adversus Venetos infelicem ex-
peditionem suscipit, cum enim Methu-
maucū occupasset, atque incendisset, alia
autem Insulas, in quas confugerant Vene-
ti, imposito milite ratibus tentaret, incur-
rerunt illi in vadosa loca & uliginosa, in
quibus à peritis locorum Venetis obtrun-
cati sunt. Unde tantum dolorem Pipinus
hausit, ut paucis post diebus obiêrit, Ve-
ronæ sepultus. Veneti exinde caput su-
um extulerunt, immutatoque statu dein-
ceps ad eam pervenere potentiam, ut pau-
cos sibi bellis terrestribus pares, navalibus
nullos haberent.

DECAS II.

✻ *Ab anno 810. ad annum 820.* ✻

811. **L**Eoni Prætori Armenicarum infe-
renti militare donativum, quod e-
rat sedecim talentorum & librarum mille
trecentorum, illud cum ingenti multitu-
dine captivorum abripuerunt. Quare Ni-
cepho-